

ET 1937-1986 ET 1987-

Af Erik Johnsen

Det hænder at man ikke kan se sin skov for bare træer. Specielt hvis man står i den.

Vi er blevet vænnet til at opfatte ET som et lokalt fredet vækstområde. Med plads til de meget forskelligartede gevækster indenfor fagdisciplinen Erhvervsøkonomi i videste forstand.

Der vokser nye træer op og blander sig med de garvede ældre. Hvoraf nogle går ud, andre vælter, medens nogle lever længere end generationer af skovdyrkere uden at vi har oplevet egentlige forsteninger.

Det har gennem årene også vist sig, at der er frø i skovbunden, som man ikke på forhånd har vidst ville give kønne og nyttige planter. Sammen med ukrudtet, naturligvis.

Hvad vi måske er mindre opmærksomme på er, at dette danske vækstområde er udviklet som en *fælles kultur*, en såkaldt symbiose, af udlærte civiløkonomer og deres producenter, handelshøjskoler og universiteter. Det betyder, at hvis man fjerner den ene, så kan den anden ikke fungere. Ikke på samme gunstige vilkår, som der er skabt i fællesskab.

Denne væstkultur er unik. Der har eksisteret tilsvarende fænomener i andre lande, og man ved, at når man har ophævet fællesskabet mellem professionelle forskere/uddannere og professionelle fagfolk, så har begge parter de største vanskeligheder ved at leve videre på indskrænkede præmisser.

Det er derfor i begges interesse at udvikle det *fælles* vækstområde. Selvom ikke alle altid bruger det, så har man fornuftigvis erkendt nødvendigheden af dets eksistens.

For ET's vedkommende

- ved alle indenlandske producenter i dag, hvor de skal plante deres nye træer,
- FDC's hovedbestyrelse har værnet ET mod de mange storme et sådant vækstområde ikke kan gardere sig imod og
- FDC's embedsværk, ET's redaktionskomite og redaktion har gennem tiden løbende forbedret såvel produktionsproces som produkt.

Denne udviklingsproces skal stedse opretholdes gennem

- intensivering af dialogen mellem bruger og producent (som man iøvrigt ikke kan skille ad i servicesamfundet),
- løbende effektivisering af produktion og distribution, og ved
- at de folkevalgte holder den politiske og dermed økonomiske paraply over ET som fagligt vækstområde.

Således at civiløkonom-samfundet og forsker-samfundet anser ET som en *så* naturlig del af sin faglige aktivitet, at man slet ikke ser skoven for bare træer.

Men blot glæder sig over at den er der, og bruger den efter behov.